

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum sit circa diuina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

ET CIRCA hoc qrunf quatuor.
 ¶ Primo, Vtrū ſcientia ſit donū.
 ¶ Secundo, Vtrū ſit circa diuina.
 ¶ Tertio, Vtrū ſit ſpeculatiua,
 uel practica.
 ¶ Quarto, Quæ beatitudo ei reſpondeat.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum ſcientia ſit donum.

AD PRIMVM ſic procedit.
 ¶ Vt qd ſcientia nō ſit donū.
 Dona n. Spirituſ ſancti naturalem facultatē excedit: ſed ſcientia importat effectum quēdā naturalis rōnis. Dicit n. philoſophus in primo Poſteriorū, * qd demōſtratio eſt ſyllogiſmus faciēs ſcire: ergo ſcientia non eſt donum ſpirituſ ſancti.

¶ 2 Præ. Dona ſpirituſ ſancti ſūt communia omnib. ſanctis, ut ſupra ꝑ dictū eſt: ſed Au. 14. de Tri. * dicit, qd ſcientia nō pollet pluri mi fideles, qua muſ polleant ipſa fide, ergo ſcientia nō eſt donum.

¶ 3 Præ. Donum eſt pfectius uirtute, ut ſupra * dictum eſt; ergo unū donū ſufficit ad pfectionē uirtutis ſed uirtuti fidei reſpondet donū intellectus, ut ſupra ꝑ dictū eſt: ergo non rōdet ei donū ſcientiæ; nec apparet cui alii uirtuti rōdeat: ergo cum dona ſint pfectiores uirtuti, ut ſupra * dictū eſt, vtrū ſcientia non ſit donum.

SED CONTRA eſt, quod Ia. 11. cōputatur inter ſeptem dona.

RESPON. Dicendū, quod gra eſt perfectior quā natura: unde non deficit in his, in quib. homo per naturam perfici pōt. Cum autem homo per naturalem rōnē aſſentit ſm intellectum alicui uirtuti, dupliciter pſicitur circa uirtutem illā, primō qdem, quia capit eam: ſecundō, quia de ea certū iudiciū habet. Et iō ad hoc quod intellectus humanus perfecte aſſentiat ueritati fidei, duo requiruntur: quorum unum eſt, quod ſane

capiat ea, que proponuntur: quod pertinet ad donū intellectus, ut ſupra * dictum eſt. Aliud autem eſt, ut habeat certum & rectum iudiciū de eis, diſcernendo ſcilicet credenda a non credendis: & ad hoc neceſſarium eſt donum ſcientiæ.

AD PRIMVM ergo dicēdū, quod certitudo cognitionis in diuerſis naturis inuenit diuerſimode, ſm diuerſam conditionē uniuſcuiuſq. nature. Nam homo cōſequit certū iudiciū de ueritate per diſcurſum rōnis: & iō ſcientia humana ex rōne demōſtratiua acquiritur. Sed in Deo eſt certum iudiciū ueritatis abſque omni diſcurſu per ſimplicē intuitum, ut in dictū * eſt. Et iō diuina ſcientia non eſt diſcurſiua, uel ratiocinatiua, ſed abſoluta & ſimplex, cui ſimilis eſt ſcientia, quæ ponit donum ſpirituſ ſancti, cum ſit quēdam participata ſimilitudo ipſius.

AD SECUNDVM dicendū, quod circa credenda multiplex ſcientia pōt haberi. Vna quidem per quā homo ſcit, quid credere debeat, diſcernens credenda a non credendis, & ſm hoc ſcientia eſt donum, & cōuenit omnibus ſanctis. Alia uero eſt ſcientia circa credēda, per quā homo non ſolum ſcit, quid credi debeat, ſed etiam ſcit fidem manifeſtare, & alios ad credendum inducere, & contradicētores conuincere. Et iſta ſcientia ponitur inter gratias gratis datas, quæ non datur omnibus, ſed quibusdam. Vnde Auguſti. poſt uerba inducta, * ſubiungit. Aliud eſt ſcire tantummodo, quid homo credere debeat, aliud ſcire quemadmodum hoc ipſum, quod creditur & pijs auribus opitu letur, & contra impios defendatur.

AD TERTIVM dicendū, quod dona ſunt perfectiora uirtutibus moralibus, & intellectualibus: non ſunt autē perfectiora uirtutibus theologis: ſed magis omnia dona ad perfectionem theologiarum uirtutum ordinantur, ſicut ad finem. Et ideo non eſt inconueniens, ſi diuerſa dona ad vnā uirtutem theologiam ordinentur.

ARTICVLVS II.

Vtrum ſcientia donum ſit circa res diuinas.

AD SECUNDVM ſic proceditur. Vt qd ſcientiæ donū ſit circa res diuinas. Dicit n. Aug. 14. * de Trin. qd per ſcientiam gignitur fides, nutritur, & roboratur: ſed fides eſt de rebus diuinis, quia obiectum fidei eſt ueritas prima, ut ſupra ꝑ habitum eſt: ergo & donum ſcientiæ eſt de rebus diuinis.

¶ 2 Præ. Donum ſcientiæ eſt dignius, quā ſcientia acquiſita: ſed aliqua ſcientia acquiſita eſt circa res diuinas, ſicut ſcientia Metaphyſica: ergo multo magis donum ſcientiæ eſt circa res diuinas.

¶ 3 Præ. Sicut dicitur Rom. 1. Inuiſibilia Dei per ea, quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur: ſi ergo eſt ſcientia circa res creatas, vtrūquod eſt ſit circa res diuinas.

SED CONTRA eſt, qd Aug. 14. * de Trin. dicit: Rerum diuinarū ſcia proprie ſapientia nūcupetur: humanarum autem proprie ſcientia nomen obtineat.

RESPON. Dicendū, quod certū iudiciū de re aliqua maximē datur ex ſua cauſa, & ideo ſm ordinem cauſarum oportet eſſe ordinē iudiciorum. Sicut n. prima eſt cauſa ſecundæ, ita per cauſam primam iudicatur de cauſa ſecunda. De cauſa autem prima nō po teſt iudicari per aliam: & ideo iudiciū quod fit per cauſam primam primū & perfectiſſimū. In his autem, in quib. aliud eſt perfectiſſimum, nomen cōe generis appropriatur his, quæ deficiunt a perfectiſſimo. Ipſi autem perfectiſſimo adaptatur aliud ſpeciale nomen, ut patet in Logicis. Nam in genere conuertibile illud, quod ſignificat, quod quid eſt, ſpeciali nomine diſſinitio uocatur: quæ autem i hoc deficiunt conuertibilia exiſtentia, nomen cōe ſibi retinent. ſq. propria dicuntur. Quia ergo nomen ſcientiæ importat quādam certitudinem iudicij, vtrūquod eſt, ſiquidem certitudo iudicij fit per altiſſimam cauſam illius generis, per quam poteſt de oibus iudicare, habet ſpeciale nomen, quod eſt ſapientia. Dicit n. ſapientis in vnoquoq. genere, qui nouit altiſſimam cauſam illius generis, per quā poteſt de omnibus iudicare. Sim pliciter autem ſapientis dicitur, qui nouit altiſſimā cauſam ſimpliciter. I. Deum. Et ideo cognitio diuinarum rerum uocatur ſapientia: cognitio uero rerum humanarum uocatur ſcientia, quaſi cōi nomine importante certitudinem iudicij appropriato ad iudiciū, qd fit per cauſas ſecundas. Et ideo ſic accipiendū ſcientiæ nomen, ponitur donum diſtinctum a dono ſapientie.

Li. 4. de Tri. c. 4. a medio tom. 3.

Li. 14. de Trin. c. 1. a medio tom. 3.

Lib. 33. c. 1. & li. 12. ca. 14. tom. 3.

Art. preced.

scientia. Vnde donum scientia est solum circa res hu-
manas, vel solum circa res creatas.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd licet ea, de quibus
est fides, sint res diuinae & eterne, tamen ipsa fides est
quoddam temporale in animo creditis. Et ideo scire qd
credendum sit, pertinet ad donum scientia. Scire aut
ipsas res creditas sicut se ipsas per quodam unionem ad ipsas, per-
tinet ad donum sapientia. Vnde donum sapientia magis
respondet charitati, qd unit mentem hominis Deo.

Ad SECUNDVM dicendum, qd ratio prima peccat secun-
dum, quod communiter nomen scientia sumitur. Sic
autem scientia non ponit speciale donum, sed secundum,
quod restringit ad iudicium, quod fit per res creatas.

q. 1. ar. 1.

Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum
est, quilibet cognoscitiuus habitus formaliter quidem
respicit medium, per quod aliquid cognoscitur materialiter
aut id, quod per medium cognoscitur. Et quia id
quod est formale, potius est, ideo ille scientia, que ex
principiis mathematicis concludit circa materiam
naturalem, magis cum mathematicis connumeratur,
ut poteis similiores, licet quantum ad materia
magis conueniant cum naturali. Et propter hoc dicitur
in 2. Phys. qd sunt magis naturales. Et ideo cum homo
per res creatas Deum cognoscit, magis uidetur
hoc pertinere ad scientiam, ad quam pertinet for-
maliter, quam ad sapientiam, ad quam pertinet ma-
terialiter. Et e conuerso cum secundum res diuinas
iudicamus de rebus creatis, magis hoc ad sapientiam,
quam ad scientiam pertinet.

D. 51.

Li. 2. text. 10.
om. 3.

ARTICVLVS IIII.

Utrum scientia donum sit scientia practica.

Ad TERTIVM sic proceditur. Vt qd scientia,
que ponitur donum, sit scientia practica. Dicit
enim Aug. 12. de Trin. quod actio, qua exterioribus
rebus utimur, scientie deputatur: sed scientia, cui de-
putatur actio, est practica: ergo scientia, que est do-
num, est scientia practica.

Infra q. 58.
ar. 2. ad 2. Et
3. di. 35. ar. 3.
q. 1.
Lib. 2. c. 14.
parum a pri-
cipio 10. 8.

Li. 1. Mor. c.
32. a medio.

¶ 2. Præterea. Greg. 1. dicit in 1. Mor. Nulla est scientia, si
utilitatem pietatis non habet. Valde inutilis est pietas,
si scientia discretionis caret. Ex qua autoritate ha-
betur, quod scientia dirigit pietatem: sed hoc non potest
competere scientie speculationis: ergo scientia, que est
donum, non est speculationis, sed practica.

q. 1. ar. 5.
et 1. 2. q. 68.

¶ 3. Præterea. Dona Spiritus sancti non habentur, nisi a iu-
stis, ut supra habitus est: sed scientia speculationis potest
haberi etiam ab iniustis, secundum illud Iac. 4. Scientia
bonum, & non facienti, peccatum est illi: ergo scientia,
que est donum, non est speculationis, sed practica.

Li. 1. Mora. c.
22. ante me-
dium.

SED CONTRA est, quod Greg. dicit in 1. Mor. Sciencia
in die suo conuiuium parat, quia in uentre men-
tis ignorantia ieiunium superat: sed ignorantia non
tollitur totaliter, nisi per utramque scientiam, scilicet spe-
culatiuam, & practicam: ergo scientia, que est donum,
est & speculationis, & practica.

q. 1. ar. 8.

RESPON. Dicendum, qd sicut supra dictum est,
donum scientia ordinatur, sicut & donum intelle-
ctus, ad certitudinem fidei. Fides autem primo & princi-
paliter in speculatione consistit, in quantum sibi inhaer-
ret prima ueritati: sed quia ueritas est etiam ultimus
finis, propter quem operamur, in de etiam est, quod
fides ad operationem se extendit, secundum illud
Galatas quinto. Fides per dilectionem operatur. Vnde
etiam oportet, quod donum scientia primo qui-
dem & principaliter respiciat speculationem, in qua
tunc homo scit quid fide tenere debeat. Secunda-
rio autem se extendit etiam ad operationem, secun-

D. 114.

Ad credibilia consequuntur, diriguntur ad
ad credibilia ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum
est, quilibet cognoscitiuus habitus formaliter quidem
respicit medium, per quod aliquid cognoscitur materialiter
aut id, quod per medium cognoscitur. Et quia id
quod est formale, potius est, ideo ille scientia, que ex
principiis mathematicis concludit circa materiam
naturalem, magis cum mathematicis connumeratur,
ut poteis similiores, licet quantum ad materia
magis conueniant cum naturali. Et propter hoc dicitur
in 2. Phys. qd sunt magis naturales. Et ideo cum homo
per res creatas Deum cognoscit, magis uidetur
hoc pertinere ad scientiam, ad quam pertinet for-
maliter, quam ad sapientiam, ad quam pertinet ma-
terialiter. Et e conuerso cum secundum res diuinas
iudicamus de rebus creatis, magis hoc ad sapientiam,
quam ad scientiam pertinet.

Ad TERTIVM sic proceditur. Vt qd scientia,
que ponitur donum, sit scientia practica. Dicit
enim Aug. 12. de Trin. quod actio, qua exterioribus
rebus utimur, scientie deputatur: sed scientia, cui de-
putatur actio, est practica: ergo scientia, que est do-
num, est scientia practica.

¶ 2. Præterea. Greg. 1. dicit in 1. Mor. Nulla est scientia, si
utilitatem pietatis non habet. Valde inutilis est pietas,
si scientia discretionis caret. Ex qua autoritate ha-
betur, quod scientia dirigit pietatem: sed hoc non potest
competere scientie speculationis: ergo scientia, que est
donum, non est speculationis, sed practica.

¶ 3. Præterea. Dona Spiritus sancti non habentur, nisi a iu-
stis, ut supra habitus est: sed scientia speculationis potest
haberi etiam ab iniustis, secundum illud Iac. 4. Scientia
bonum, & non facienti, peccatum est illi: ergo scientia,
que est donum, non est speculationis, sed practica.

SED CONTRA est, quod Greg. dicit in 1. Mor. Sciencia
in die suo conuiuium parat, quia in uentre men-
tis ignorantia ieiunium superat: sed ignorantia non
tollitur totaliter, nisi per utramque scientiam, scilicet spe-
culatiuam, & practicam: ergo scientia, que est donum,
est & speculationis, & practica.

RESPON. Dicendum, qd sicut supra dictum est,
donum scientia ordinatur, sicut & donum intelle-
ctus, ad certitudinem fidei. Fides autem primo & princi-
paliter in speculatione consistit, in quantum sibi inhaer-
ret prima ueritati: sed quia ueritas est etiam ultimus
finis, propter quem operamur, in de etiam est, quod
fides ad operationem se extendit, secundum illud
Galatas quinto. Fides per dilectionem operatur. Vnde
etiam oportet, quod donum scientia primo qui-
dem & principaliter respiciat speculationem, in qua
tunc homo scit quid fide tenere debeat. Secunda-
rio autem se extendit etiam ad operationem, secun-

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.

Ad PRIMVM ergo dicendum, qd
de dono scientia, sicut supra dictum est, extendit ad opera
Attribuitur. n. ci actio, sed non sola, nec per se
Et modo dirigit pietatem. Vnde patet Solutio
Ad TERTIVM dicendum, qd sicut supra dictum est,
de dono intellectus, qd non quicquid creditur
bet donum intellectus, sed qui intelligit
bitu gratia: ita etiam de dono scientia est
dum, qd illi soli donum scientia habentur
sione gratia rectum iudicium habent, cura
da, & agenda, ita quod in nullo de ueritate
ne iustitie. Et hæc est scientia sanctorum, cum be-
tur Sap. 10. Iustus deduxit Dominus per ueritatem
& dedit illi scientiam sanctorum.